

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer V a s á r n a p .	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Az adó.

Régóta hangzó általános óhaj, hogy az adótörvényeket teljesen reformálják és új törvényekkel pótolják. Adórendszerünk rossz, és ha nem is káros a kormányra, az államra nézve, de a szegény népet segíti tönkretenni, mely véres verejtéket izzad és szenved méltánytalanul kirótt adójáért. Ezért helytelen az adórendszer, mely a *szegény* népre rója az elviselhetetlen adót és ezért kell megváltoztatni alapjából a tarthatatlan adórendszerünket.

Az adórendszer reformálása, az adótörvények kodifikálása nem késhetik sokáig. Siettetni az általános panasz, keserűség, mely a szegény nép minden rétegében minduntalan felhangzik.

Mert ugyan lehet-e az államnak akarata, ezélja tönkretenni a nép egész rétegeit? Lehet-e az (fantázia) államhatalom hivatása, hogy családokat földönfutókká, koldusokká, nyomorult hajléktalanokká tegyen?

Nem. Jövő adórendszerünknek olyannak kell lenni, hogy az adó akkora legyen és úgy fizetessék be, hogy azt mindenki befizethesse, és ne kelljen ezer számmra tartani az állam kenyerén a sok adóvégrehajtót és adótisztet.

Mi e rövidke cikk keretében nem akarunk általánosságban sem foglalkozni azzal, hogy miképpen rendezzék adórendszerünket és korrigálják idevágó silány törvényeinket, nem akarunk rámutatni az egyes módozatokra, lehetőségekre, mert hiszen az adóügy rendezésének mikéntje a pénzügyi szaktekintélyek alapos tudásától függ.

Már pedig igazán nagy pénzügyi szaktekintélyekkel bír ez az ország, mit legjobban bizonyít közgazdaságunk rohamos fejlődése. Ép ezért adóreformunk sikerét nem veszélyezteti pénzügyi szaktekintélyeink tudása, hanem igen is veszélyeztetheti pénzügyi szaktekintélyeink esetleges fondor-gondolkozása.

Még mondjuk, mit értünk ezalatt. Értjük azt, hogy szaktekintélyeink nem úgy fogják rendezni az adóreformot, mint az a nép érdekében állása, hanem úgy a mint azt a mellékérdekek parancsolják. Félreteszik meggyőződésüket melyet a tudás érlel bennük: és számítják a mellékérdekeket, melyeket a felettük álló egyének presszionálnak rájuk.

Ha e pressziót nem gyakorolják, ha tudós pénzügyi embereink csakis legjobb meggyőződésüket, tudásukat alapos tapasztalataikat fogják felhasználni és

tekintetbe venni, ha meg lesznek óvva oly szerencsétlen befolyásoktól, a melyeknek káros következményei: az adótörvények sikertelen áldatlan rendezésében, vagyis inkább ujitott rendetlenségében nyilvánulnának, — akkor még van remény, hogy megtalálják a sikeres megoldást, azt a kulcsot, a melylyel helyesen lehet számítani az adót és kiróni az állam polgárait az állami terheket.

Mi csak egy jótanácsosul kívánunk szolgálni azoknak, kik hivatják adórendszerünket megváltoztatni, a helyes adórendszerrel pótolni. De ezt a tanácsot meg kell szívlelni, ezt az indítványt élő tette kell érlelni, ha azt akarják, hogy az új rendszer javaslata törvényé váljék.

Mi ugyanis meg vagyunk győződve, hogy ha indítványunkat, az egész nemzet óhaját mellőznék: nincs a magyar törvényhozás, nincs a képviselőház, mely az új adótörvényt meg merné szavazni meg csak általánosságban is.

A tekintetbe veendő körülmény pedig abban áll, hogy az adót úgy kell rendezni — és ezzel nem mondunk semmi újat, — hogy *a szegény emberen kevesebb legyen a teher, mint a gazdagon.*

De ezt mi nem számtani arány-

T Á R C Z A .

Telepathia.

Írta: *Török István.*

Botond Lajos a sors azon kegyeltjei közé tartozik, kik születésük pillanatában is többek mint más közönséges halandó egy küzdelmes életpálya alkonyán. Már bölcsője fölött büszkén ragyogott az ősi ezimer, melynek különös fényt kölcsönzött azon körülmény, hogy a család őseit vissza tudja vezetni egész a honfoglalásig, sőt még annál is tovább, mert a nagy őshaza-kutató gróf hiteles bizonyossága szerint a Kaukázus tövében egy és magyar törzs mai napig is e család nevével nevezi magát. — Atyja dúsgazdag földbirtokos, kinek mint a hírből álló uradalma és fényes palotái mellett szépen meghuzódik egy vasut igazgatói teljes fizetésű nyugdíj, s mindezekkel éppen nem összeférhetlen az országgyűlési képviselőség sem.

Csak természetesnek található tehát, hogy Botond Lajos, alig hogy felesepere-

dett, éppen az imént említett körülményeknél fogva nyitva találta maga előtt a legelkelőbb szalonok ajtait is, hol csakhamar nemesak szívesen látott, de dédelgetett vendége volt a társaságoknak a különben is gondosan ápolt külsejű esinos orvosnövendék.

Mert meg kell jegyeznünk, hogy Botond Lajos a tudományos egyetem orvos facultására iratkozott be, de e komoly tudomány iránti ragaszkodása megelégedett a beiratkozás tényével, s studiumából egyedül a szívek boncztanával, még pedig különös előszeretettel a női szívek boncztanával foglalkozott behatóan, s nem minden siker nélkül. A fess orvosnövendék biztos kézzel végezte veszedelmes operációit a női szíveken, mert bonczkése ahhoz Ámor nyila vala. Egy operációja azonban mégis veszedelemmel járt, mert kétélű bonczkést talált ahhoz használni s megsebezte vele saját szívét is.

Szóval Botond Lajos halálosan szerelmes lett a főváros egyik esodált szépségébe, kinek lábaihoz rakta az eddigi hódító hadjáratok összes fegyvereit, s le-

mondott mindenről, hogy egyedül és zavartalanul csak szíve vonzalmának, szerelme bálványának élhessen.

Valóságos mennyei boldogsággal érték fel azon percek örömei, melyeket egymásért dobogó keblükön töltöttek, s ilyenkor a világért sem feledte volna el Botond Lajos az ég tudja már hányadikszor ismételni, hogy mihelyt az alma mater doctori botjára leteszi a hitet, — hittet fogja megpecsételni az Ur oltára előtt ezt a végtelen szerelmet, — s minden ilyen vallomásra a szép leányzó égkek szemében ragyogó könnyecsek gyöngyöztek.

Történt pedig az időben, hogy az erősen dühöngő kolera nem kimélte meg pusztításaitól a fővárost sem. Mentett mindenki a ki még másokat menthetett, s különösen kapósak voltak az orvosnövendékek, kik tudvalevőleg a vasutak állomásain ismerkedtek a bacillusokkal, ha ugyan szemébe mertek nézni, agyon desinfiálván ott minden jobb sorsra érdemes utast. — Elfogta az ambitio Botond Lajost is, s beállott desinfectornak csak-

ban értjük, hogy például a szegény ember 100 frt után 6 frt adót fizessen, és a gazdag milliomos egy millió frtja után 60 ezret. Az adó kulcsnak olyannak kell tennie, hogy a gazdagságnak a terhekkel nem csak arányosan, hanem fokozatosan nagyobbaknak kell lenniök. Míg a szegény ember például 100 frt keresete után 4 frtot fizet adó gyanánt, addig a gazdag ember 100 ezer forint jövedelme után nyolcz-tíz ezer forintot.

Vagyis a nagy terheket nem a köznép tömegének kell viselni, mely izzad, fárad és dolgozik a kenyérért. A kenyérből nem lehet, nem szabad elvenni annyit, hogy az állam terheinek fedezetéért, ne maradjon elég a szegény embernek. A nagy terheket a nagy vagyonuaknak kell viselniök.

Sokan lesznek persze a vagyonosak közül, kik az ilyen rendezésre fel fognak szállalni, hogy hiszen ez méltatlanság.

De nem az. Mert gondoljanak azok az urak arra, hogy mit „élvez” a szegény ember az államtól? Még talán polgárjogot sem. Fizeti adóját és nem kap érte semmit, legfeljebb, hogy életbiztoságát védi meg az állam. Hát a gazdag emberről hogy gondoskodik az állam? Elvezi a közjogokat, szerepet juttat neki a közéletben és társadalomban, megvédi vagyonát, igen biztosítja tőkét és őrizi azt.

De ez egy alkotmányos államban nem is lehet máskép. A vagyonbiztonság adja meg az ország ipari és kereskedelmi felvirágzását, és jaj annak az államnak, hol a vagyonbiztonság megrendül, pusztulásnak indul az az ország.

De ez államban viszont, mert hisz mi mindig alkotmányos állam voltunk, a jogegyenlőségnek is kell uralkodnia. Ha a gazdag ember százszor és százszor több

adót fizet és terhet ró le, mint a szegény, azért ne gyakorolhasson több jogot, mint az a másik. Ép ezért az adórendezés kapcsán okvetlen leszállítandó a census.

De e tekintetben óvatosaknak kell lennünk és úgy kell leszállítanunk a censust, hogy az ne képezzen kész szerencsétlenséget az eladósodott államra. A különböző nemzetiségek arányához képest kell e kérdést megoldani és pedig úgy, hogy az állambontó ezézzattal izgágáskodó hazafiatlan nemzetiségek a leszállított census által többségbe ne jöjjenek.

Most még csak egyet. Álljon jogában minden szegény embernek, földmivesnek, munkásnak, bárkinék, úgy fizetni részletekben és akkor fizetni adóját, mikor azt legkönnyebben bírja.

Persze az állam kárán; úgy kell e nehéz kérdést megoldani, hogy ezért az államháztartás menete és gépezete meg ne akadjon és az adóhátralékok veszedelmes nagyságban fel ne gyűljenek.

Ugy kell elrendezni az adófizetéseket, hogy a munkás ki hertenként kapja bérét, 52 heti részletben fizethessen, a hivatalnok havonként kapja fizetését, tehát 12 részletben, a földmives aratás után lát pénzt, tehát akkor mikor eladta buzáját, és így tovább.

És vajjon akad-e munkás, ki pár forintnyi adóját meg nem fizetné, mikor azt hatosonként róhatná le és így volna ez minden rangú és állású polgárnál is.

Ez ujítás eredménye meg vagyunk arról győződve, megfelelne a várakozásoknak. Nagyobb lenne az adójövedelem, kevesebb a behajthatatlan adó, és nem kellene annyi szerencsétlen embert földönfutóvá, hajléktalanná tenni az állam nevében és állam követeléseért.

Az adónak részletenként befizetése, most is még fennáll, de

ez rendszertelen, rossz és még kérelmezni is kell. E kedvezmény ma már áldatlan s többé nem állhat fenn és úgy rendezendő, mint azt itt kifejtettük. Késedelmi kamat persze fenntartandó, de viszont okvetlenül le kell szállítani $4-4\frac{1}{2}\%$ -ra.

Ezeket akartuk elmondani adórendezésünk ügyében és érdekében, mert megvagyunk győződve, hogy az adóreformálás küszöbén van; megoldását égető szükségé tette az általános panasz és a nép feljajdulása ezer és ezer ajakkal.

H i r e k.

— **Előléptetés.** A novemberi katonai előléptetések a szakközégek és a sajtó egyhangú véleménye szerint nem voltak kielégítőek, noha erre az új átmeneti szabályzat értelmében előkészülve lehettek. Legkevesebb előléptetés volt aránylag a m. kir. honvédségnél.

A kinevezettek sorában helyiségünk-ből Dr. Siklóssi Albert ur nevét is olvashattuk, a ki a pécsi 19-ik honvédgyalozredben főorvossá lón előléptetve. Gratulálunk hozzá!

— **Tánczestély.** A „Baresi jótékony nőegyesület” alapítkéjének gyarapítására f. hó 14-én a barestelepi kaszinó helyiségeiben tánczestélyt rendez. Beléptidij személyenkint 1 frt, családjegy 2 frt. Kezdeté este 8 és fél órakor.

— **Választási utójátékok.** Istvándi községben megkezdődtek a választások vészes utójátékai, a hirhelt gyujtogatókkal. Fenyőssy főszolgabíró személyesen utazott oda, a gyujtogatók lehető kipuhatolására. Határozottan a legnagyobb erélyre van szükség, hogy e boszuálló gyujtogatási mánia esirájában elfojtassék, nehogy a tapasztalatok szerint a boszu e neme a szomszéd községekre is átharapódzon.

— **Véres verekedés.** Az ember sokszor ártatlanul jöhet a legnagyobb

hogyan — mint ő mondá — megkezdhesse orvosi működését, s mindjárt az első napokban bizalmas jellegű megbízást kapott.

A főváros közvetlen közelében egy faluból ugyanis feljelentés érkezett, hogy egy polgármilliomos, ottani ipartelepén, a veszedelmes kór elfojtása érdekében elrendelt hatósági intézkedéseket nem fogantositja a kívánt mérvben s ennek szigorú és részrehajlatlan felülvizsgálatára küldetett ki Botond Lajos.

Mielőtt azonban elindult volna az esetleg több napot igénybe vevő kiküldetésre, ellátogatott szíve egyetlen szerelméhez, hogy a fájdalmasan nélkülözendő együttlélet kárpótolja legalább egy érzésteli bucsuesók. Amit azonban itt látott, az megdöbbenetted egész valóját.

Az angyali szépség máskor hajnalpiros arcán dult vonások, az emésztő fájdalom kétségbevonhatlan jelei; a máskor mosolygásánál mennyei boldogságot sugárzó szempár bársony pilláin a gyötörbánat könnyei ültek. — E lesujtó helyzethez még csak az hiányzott, hogy Botond Lajos jelentse be elutazását.

E hír hallatára göresös zokogásba tört ki a megtört rózsaszál:

Tudtam, éreztem, hogy elhagy, hűtlen lesz hozzám, de jegyezze meg szavaimat, hogy azt a pillanatot nem élem tul.

Hasztalan volt minden próbálkozás, minden mentegőzés és esküdözés mindenre ami szent, a szép leány csak sirt, fuldokolt, folyton azt emlegetve, én magam sem tudom miért, de érzem, hogy hozzám hűtlen lesz, pedig akkor. . . .

Hogy mily fájdalmasan esett ezek után az elválás Botond Lajosnak, azt mondani sem kell, de felülkerekedett benne a magára vállalt kötelesség érzete s egy forró bucsuesók után eltávozott.

Megérkezve küldetésének színhelyére, nyomban megkezdte feladata teljesítését, hogy minél előbb visszatérhessen oda, hol miatta vérzik szíve egy bájos angyalnak, ki a kételkedés sorvasztó bánata alatt hervad, mint a gonosz kezek alatt letört rózsabimbó. A felül vizsgálatot lelkiismeretesen el is végezte már az első napon, s bár későre járt az idő, nyomban vissza akart térni a fővárosba. A milliomos azonban

minden áron marasztalni iparkodott vendégét legalább reggelig, s tiszteletére fedelmi terítékü vacsorát adott.

A vacsora fölötti hangulat rendkívül kedélyes modernben folydogált, s a karesu poharakban gyöngyöző pezsgő nem tévesztette hatását; s Botond Lajos mindent feledve teljesen el volt ragadtatva a milliomos bájos leányának ritka szellemességétől, ki mint a társaság királynője teljesen ura volt az emelkedett hangulatnak.

Vacsora után a milliomos leánya zongora mellé ült, s oly művészettel kezelte a billentyüket picziny bársonyos ujjjaival, hogy Botond Lajos elragadtatásában tekintet nélkül arra, hogy az ismeretség esag alig néhány órára vihethő vissza, megkezdte azokat a bizonyos vallomásokat. Hogy pedig közvetlenebb melegséggel, s zavartalanul tehesse azt, felkérte a szép leányt egy-két fordulóra, ki a kérésnek láthatólag szívesen engedett.

A keringő ütemeit már egy antik remekművü zenélő óra szolgáltatta, s a tágas szalón fényes parquette-jén csak úgy repült az ifju pár. Erősen zihált mind-

bajba, ezt igazolja Kolarics István drámatamási lakós esete. Nevezett földműves fátzállítandó Pálfalun keresztül Baresra igyekezett s utközben többed magával betért a Szabó-féle vendéglőbe, hol Szabó Sándor pálfalusi rovott előéletű napszamos mulatozott. Egyszerre csak fölfog egy literes üveget Szabó és a gyanutlan Kolarics kezéhez oly erővel vágja, hogy a kézhát inait is átmetszve, a vágás a csontokat is sértette, a szilánkok pedig balhomlokát érzékenyen megsebeztek. A szerencsétlen vérző embert a szomszédházba vitték, hol sebeit a népies rossz szokás szerint pókhálóval kötötték be. A sebesült csak öt órával a tett elkövetése után keresett Dr. Siklósi Albertnál orvosi segínyt, ki is a sebet szabályszerűleg ellátta. Erélyes csendőrségünk remélhetőleg kedvét fogja szegni Szabó Sándor garázdálkodásainak.

— **Meghívó.** A „baresi izr. hitközség“ mint anyakönyvi kerület rendes évi közgyűlését folyó évi, november hó 15-én d. u. 2 órakor saját helyiségeiben tartandja, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

— **Déli vasut.** Az ezredéves kiállítás alkalmából a Déli vasut magyar állomásairól valamint a bares-pakrácivásut állomásairól Budapest d. v. a. életbeléptett különösen mérsékelt menettérti jegyek még tovább is és pedig f. é. december hó végeig adatnak ki.

— **A földmívelési miniszter a névmagyarosításért.** Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter a névmagyarosítás terjesztése érdekében a következő körrendeletet küldötte a kebelbeli fő és ügyosztályokhoz, a számvétséghez, segédhivatalokhoz és valamennyi alantás hatóságához és közegéhez:

„A központi névmagyarosító társaság nevében annak elnöke, Telkes Simon (lakik: Budapest, I. Atilla-utca 137. sz. a.), azon kérelemmel fordult hozzám, hogy a törvényhozás által engedett uton lendületet vett névmagyarosítás ügyét részemről is támogassam. Minthogy a nevezett társaság zajtalan, hazafias működése teljes méltánylásra tarthat számot, részemről szívesen hozzájárulok ahhoz, hogy a névmagyarosítás ügyére a vezetésem alatt

kettőnek kebele, s bizonyára nem a keringő okozta fáradságtól, hanem azon mélyreható érzelmektől, melyek egy rész fordulónál a szép leánynak kebelére hajolva ajkaira adták Botond Lajosnak e végzetes szavakat: „Eljönne-e hozzám feleségül?”

Hanem a mi e pillanatban történt, azt magam is mesébe illő fantasmagóriának tartanám, ha nem e meghitt kebelbaráttal történt volna meg.

Az óra mutatója e pillanatban éppen elérte az éjféle 12-öt, s a keringő hangulatos ütemei, mintha csak elváltak volna, megszűntek. De csak egy pillanatra. A következő pillanatban már ismét megszólalt a zenélő óra, hanem a Beethoven gyászindulójának siralmas, vontatott akkordjaival. . . .

Leirhatatlan az a baljoslatu elfogódás, a mi e pillanatban az egész társaságot meglepte.

Botond Lajos karjai önkénytelenül lehanyatlottak a szép leány karsu derekáról, ijedten kapott hideg verejtéket iz-

álló tára köréhez tartozó tisztviselők és alkalmazottak figyelmét fölhívjam, hozzá kell azonban tennem, hogy az illetőkre erkölcsi kényszert gyakorolni, magamat följogosítottan nem érzem.”

— **A leghosszabb rabság.** Megtalálták azt az embert, a kinél hosszabb rabságot még senki sem szenvedett, mert ez a rabságát kénytelen volt folytatni még a másvilágon is. Békés-Gyulán akadta rá. Az ugynevezett Anfan-épület udvarán jégvermet ástak a munkások és öt méternyire a föld alatt egy teljesen ép esontváz feküdt. A mikor kiemelték onnan, látták, hogy alsó lábszárait bilines tartja össze. Azt hiszik, hogy a esontváz egy barbárkorbéli rab földi maradványa. A békésmegyei muzeumban helyezték el.

— **Ujszerű biztosítás.** A newyorki Insurance Press a biztosításnak egy új neméről ad hírt. Egy leleményes vendéglősnek az az ötlete támadt, hogy törzsvendégeit az iszákosság következményei ellen biztosítsa. Nem arról van szó, hogy ezeket az embereket testi sérüléseért kárpótolja, melyek részegség közben érhetnék őket. Az emberbarát vendéglős arra vállalkozik, hogy ama tisztelt vendégeinek, a kiket az a szerencsétlenség ér, hogy hazamenet összetűznek a rendőrséggel, heti díj lefizetése mellett kifizeti a perköltségeket, a pénzbírságokat, a rabtartási költségeket sat.

IRODALOM.

Uj regények. Székely Aladár kiadásában a következő új regények jelentek meg, u. m. „Kilencz millió örökösője“ és „Irma“ 10—10 krajczáros, és a „Molnár és gyermeke“ 8 kros füzetekben. Ezen regények Bareson és vidékén Vermes Gyula vezérügynökknél rendelhetők meg, a folytatások pedig a Habianae-féle nyomdából Bareson kézbesítetnek.

Uj zeneművek. (Megjelentek Rózsavölgyi és Társa cs. és kir. udv. zeneműkereskedés kiadásában, Budapest, Kristóttér.) Hárfára irt zeneműújdomság emberemlékezet óta nem jelent meg Magyar-

zadó homlokához, mert villámütés gyanánt futott végig agyán egy rémes gondolat, — azok az utolsó szavak: ha hűtlen lesz hozzám, azt a pillanatot nem élem tul.

Arca halott halvány volt, minha a sirok rideg honából jött volna ki az élők elriasztására, s remegő hangon kérte a szíves házigazdát, hogy fogasson be rögtön, s vitesse be őt a fővárosba.

Perezek multán már négy tüzes orosz mén száguldott a kétségbe esetten agyához kapkodó Botond Lajossal, s nem sokára tajtéktól borítottan állottak meg a hűtlenül elhagyott imádott lakása előtt.

A szobából a lámpa világa már elhalóféltben szűrődött keresztül az ablak függönyén.

Tehát még él! Virraszt, s talán könnyezik.

De nem virrasztott, s nem könnyezett. . . A szoba azon ajtaja, mely a szülők lakásosztályától külön lejáratot képezett az előszobából, szokás ellenére nem volt bezárva, de csak dermesztő siri csen-

országon. Az a „Sérénade“ (op. 3.), melyet Kastner Alfréd irt, a Rózsavölgyi cézégnek alighanem első, hárfára szóló kiadványa. A mű sikerült, szép: előkelő izlésű, komoly, érzéssel teljes mű. — Férfinégyeskarra is ritkán jelenik meg valami; azért szívesen üdvözöljük azt az olaszos Bordalt, melyet közéletünk egy ismert alakja, Hilóczky Béla szerzett. A könnyen énekelhető, nagyon dallamos mű tenórszólama csak az a-ig megy föl. — Sikerült darabok a „Chrysanthémek“ című quadrille, Geszler Ödöntől, Hűvös Iván „Avec plaisir“ című bájos mazurja és „Hazai hangok“ Faulwetter Antal műve.

Közzgazdaság.

— **Az iparkiallítás állandósítása.** Az 1885. évi országos kiállítás berekesztésekor szervezték a kereskedelmi muzeumot az akkori iparkiallítás fenntartása végett. Most a milléniumi kiállítás ipari részét újra fenn akarják tartani, s azért a kereskedelmi muzeum állandó kiállítását, mely 1886 óta az ezredéves kiállítás előkészítő munkálatainak megkezdéseig az iparesernokban volt, újra fogják szervezni. Az új kiállítás igen érdekesnek és széles keretűnek ígérkezik. Különösen a bányászati, vas- és gépipari, vegyészeti, fa- és butoripari csoport lesz gazdag. A kiállításon volt háziipari czikkek jelentékeny részét a kerepesi-uti háziipari bazárban helyezik el.

Raktár-kimutatása a magy. leszámítoló-és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 126500 mm. 835200 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 58607 mm. 459350 biztosítási érték. Összesen 185107 mm. 1294550 biztosítási érték. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 53871 mm. 369700 biztosítási érték. Készlet f. hó 31-én 131236 mm. 924850 biztosítási érték. Részletezés: 56883 mm. búza 2420 mm. rozs 4171 mm. árpa 6760 mm. zab 52886 mm. tengeri — mm. repeze 202 mm. hüvelyesek 463 mm. liszt 7451 mm. különféle.

det és ürességet talált ott Botond Lajos, s egy papir szeletet az asztalon, mely mindent megmagyarázott, következő, láthatólag remegő kezekkel irt szavaival:

Éjféle 12 óra.

E pillanatban érzem, hogy hűtlen lett hozzám, s ezt mint megmondtam, nem élhetem tul. Ön legyen boldog, az én fájdalmimat már ennyhitették a hűs hullámok . . . a Duna hullámai . . .

Másnap drága teherrel került felszínre a budafoki halászok hálója, mert akkor fogták ki a főváros legszebb leányát.

Egy jó tanács.

Ne olvassál soha, lányka

Este emléksorokat;

Am ha olvassz, végy be előbb

Antipyrin porokat!

Kérded miért? — Im megsugom:

A sok lopott gondolat

S a temérdek iráshiba

Megzavarnák álmodat!

Vermes Ernő.

VASUTI MENETREND.**Barcsról indul:**

Kanizsára	reggel	6 óra	10 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvár	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácra	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16 "
"	délután	2 "	15 "

Barcsra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákrácrról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	36 "
"	este	8 "	11 "

A barcsi könyvnyomdában

egy szolid, jóhából való fiu, ki irni, olvasni

jól tud

tanonczul

felvétetik.

KÖNYV
PAPÍR
Író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztné.
fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papír- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Kép,
T Ű K Ő R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti úgy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.